

Старимо, трагамо за успоменама из сретног, или мање сретног детињства и младости... па понекад и не очекујући набасамо на нешто. Тако сам се пре неколико дана индиректно "очешао" и о сен друга Тита (још увек вољеног од неких) – па ево вам на увеселеније, ако не и на ползу: седећи у зубарској чекаоници листао сам један врло снобовски и луксузни (холандски) ауто-магазин („Caross“ – април/мај 2009). Он има и рубрику о класицима-олдтајмерима. Рубрика се зове "One of a kind" (јер обрађује уникатне примерке најлуксузнијих аутомобила). Овог пута радило се о Титовом црном "кадилаку" - бр. 2, поклону од Ајзенхауера из 1960-те године (јер, „бр. 1“ му је био поклоњен пар година пре тога и остао у Загребу, а овај – из Београда, је продат). Ту огромну, преко 6 метара дугачку, црну, блиндирану и противмински одоздо оклопљену "крстарицу", кабриолет од 5 тона, пре неколико година купио је јако јефтино (у одличном стању), са свом документацијом, један холандски колекционар аутомобила (данас је вредна, како кажу, 400.000 евра и чини део његове колекције „Real Art on Wheels“). Детаљно је описан историјат градње кабриолета, адаптације, техничких особина, итд., па је ту (прилог) чак и фотографија како Он Лично, са Другар`цом Јованком пролази улицом Титограда окићеног у Његову част (ех, каква сретна времена: Тито – па још у Титограду, као у бајци!), препуњену наравно, спонтано окупљеним, одушевљеним и насмејаним трудбеницима, са све транспарентима у подршку неког Конгреса Партије, итд. Ех, тако је то, во времја оно, било ... па прошло.

За мене (а надам се и понеког од вас), поента је у другом делу текста, у сасвим узгред поменутом детаљу: иако је „кадилак“ у одличном стању и није морао бити рестауриран, ипак су пре годину дана решили да обнове кожну пресвлаку крем боје на задњим фотељама. Демонтирали су их – и шта нађоше у богатим кожним преклопима мало изанђале пресвлаке? Мале женске килотице, или једноставно речено: гаћице! Консултовани експерти – познаваоци те врсте робе су утврдили да се ради о примерку са краја педесетих-почетка шездесетих година прошлог века. Несташко један...! Сигурно му је било досадно да се тек тако усамљен возика заваљен у фотељу, одвојен од шофера стакленом преградом са завесицама (јер, и кров и прозори, а и завесице су – још тада били на електрични погон). Наравно, ту је и фрижидер-бар са кристалним карафима и чашама, нађе се и понека вољна другар`ца секретар`ца, па... што да не? До инспирације се лако дође, а и потребно му је било мало релаксације од силних брига и напора за добробит радних људи, поштене интелигенције, као и народа и народности спојених нераскидивим везама братства и јединства (или- тако нешто... а можда и не?). Питам се, којој ли то свесној и пожртвованој другар`ци до дана данашњег још увек

Мала слатка тајна Титовог "кадилака"

Пише: Василије Клефтакис
четвртак, 24 септембар 2009 00:17

недостају оне килотице (нажалост, није саопштено имају ли монограм, које су боје, да ли су са чипкицама, или без)? Она би се, можда, могла и јавити кустосу те колекције аутомобила, и затражити их, али нека пази да другар`ца Јованка не сазна! Кажу да је још увек опасна!

Кад – оно, не лези враже! Дан-два касније, набасах у „Политици“ од 21.09.2009 на чланак "Вожња Титовим кадилаком" - то је још један Титов "кадилак" – онај "бр. 1". Испада да је из Загреба премештен на Брионе. Иначе, добро је да је фокус чланка на „кадилаку“, а не нечем другом, мање пријатном, јер негде на крају новинарка каже и ово: "Први пут је Тито допловио на Брионе 1947. године. Око пет стотина становника је после тога расељено јер су Бриони две године касније постали Брозов дом." Како је и на који начин тих 500 становника расељено, и куда? Боље је не замарати се тако тривијалним питањима – важно је да је тако за Највећег Сина Народа и Народности створен колико-толико прихватљив *Lebensraum*.

У том чланку о лепотама Бриона, говорећи о насловној теми, новинарка каже: „...Ипак, имамо информацију да једночасовна возња Титовим „кадилаком“ на Брионима кошта четири хиљаде куна, а један евро вреди 7,25 хрватских куна...“ Лепо, дирљиво, носталгично за Титове љубитеље. Што да не? Шта је 551 евра на сат за једног љубитеља? Нарочито, ако се узме у обзир да је то стварно права багатела, јер према [једном холандском сајту](#) : сат возње тим Титовим "кадилаком" на Бријунима коштао је чак 670 евра. Па, хајде часком, што да не? Може и два сата!

Толико „на увеселеније“, а сада нешто и „на ползу“ – један добронамерни савет: пазите, нарочито ви који имате тако нешто, проверите задња седишта у својим ролс ројсовима, бентлијима, кадилацима, масератијима, фераријима – да није случајно и тамо нешто незгодно запало и тако остало заборављено? Немојте да вам после ђаво буде крив!